

David Sulík

Irak

Súčasnú dianie (rok 2003) na medzinárodnej politickej scéne v súvislosti s Irakom, poukazuje na pokračujúce hlbšie zmeny prebiehajúce v duševnej atmosfére Zeme, ktoré sa dotýkajú nielen zúčastnených strán konfliktu, ale aj celého sveta. Radikálne premeny ľudského vedomia, ktoré súvisia od roku 1879 s nástupom 354 ročného veľkého ducha času Michaela, sa odrážajú aj v politickom dianí a svedčia o veľmi prelomovom období v ktorom žijeme, a ktorý je v znamení zosilujúceho sa duchovného boja Michaela s démonmi na všetkých úrovniach života. V zmenách prebiehajúcich v USA a Európe samotný Irak a Blízky východ hrajú úlohu katalyzátora. Celú túto problematiku pozadia diania v Iraku, by som tak pre lepšiu názornosť rozdelil do troch okruhov spojených vnútornou príčinnosťou.

Prvou dôležitou skutočnosťou je uvedenie si súčasného postavenia USA vo svete a spoločenských zmien, ktoré v nich prebiehajú. Najprv si treba osvetliť duchovnú atmosféru krajiny, výrazne ovplyvňovanú hlavne troma duchovnými bytosťami: geograficky Samaelom/Marsom, národne Rafaelom/Merkúrom a Orifielom/Saturnom*. Marsický charakter sa prejavuje ako sila, dynamika, mocenská agresivnosť, postavenie zbrojenia v hospodárstve, celková tvrdosť amerického biznisu. Merkurický charakter národa sa prejavuje v mimoriadnej flexibilnej obchodnej a finančnej aktivite, mobilite pracovnej sily, čulému medzinárodnému obchodu. Nie náhodou boli dva najväčšie symboly USA Pentagón a WTC cieľmi teroristických útokov z 11. septembra. Budova Pentagónu je symbolom Marsu (aj americké hviezdy na zástave) a WTC- dvojčky symbolizovali Blížencov-Merkúr. Tento útok bol tak naozaj vedený na samú podstatu amerického národa. Duševné sily islamu symbolizované silami Mesiaca a Saturna sa dostali do sporu so silami Marsu a Merkúra. Prostredníctvom Marsu v svetovom dianí pôsobí tiež Duch tiaže – Satan volaný v anthropozofii, Ahriman. V období 72 ročného vládnutia Samaela/Marsu v rokoch 1917-1989 sa tento duch prejavil dvoma svetovými vojnami a vznikom najstrašnejších totalít v dejinách ľudstva: fašizmu a komunizmu. Okrem toho podporil aj raketový vzostup USA na miesto hospodárskej a politickej superveľmoci. Odstúpenie Samaela v roku 1989 zo svojej funkcie ducha času, bolo aj duchovným dôvodom pádu komunistickej ríše. Sila Ahrimana stratiac tak jednu svoju pozemskú baštu sa v zmysle platnosti zákona duchovnej rovnováhy síl dobra a zla presunula a ešte viac koncentrovala práve do USA.

Amerika sa tak po roku 1989 ocitla v zásadne novej situácii hľadania svojej úlohy v svetovom dianí. Ekonomicky a politicky krajina dosiahla vrchol svojej moci, ale na duševnej úrovni nastalo určité vákuum, ktoré sa stalo vhodnou príležitosťou pre zakotvenie rôznych démonských síl. Nový 72 ročný duch času Zachariel v kombinácii s vládnucim, ešte vyšším 354 ročným duchom času Michaelom uvádza tieto sily do pohybu, čo sa v politike prejavuje tendenciami k pravicovo konzervatívne fundamentalizmu. Nie div, že k moci sa dostal práve Bush, reprezentujúci presne takýto spôsob politiky. Nebezpečné je, že Bush, ktorý sa hlási k ultra-konzervatívne jadru metodistickej cirkvi, je v pravom slova zmysle

naozajstným náboženským fanatikom, ktorého politické ciele síce vychádzajú aj z mocensko-ekonomických záujmov, ale vnútorne sleduje náboženské ciele. Je dôležité vedieť, že celé súčasné vedenie USA má korene v krajne pravicovom hnutí kresťanskej protestantskej pravice, ktoré vzniklo ako reakcia na liberálnu atmosféru v 60. a 70. rokoch v USA. Hlavnou postavou tohoto hnutia je dlhodobý rodinný priateľ Bushovcov, metodistický kazateľ Pat Robertson, ktorý založil pravicovo-náboženské hnutie s názvom Kresťanská koalícia. Hnutie v polovici 90. rokov ovládlo aparát Republikánskej strany v 17 z 50 štátov únie a v ostatných získalo nezanedbateľný vplyv. Stúpenci kresťanskej pravice tak v USA postupne úspešne presadili svoje myšlienky. Metodisti, majúci tak veľa spoločných črt s ďalšími apokalyptickými americkými cirkvami ako sú adventisti, jehovisti a mormóni, sa aktívne pripravujú na koniec sveta. Učenie, ktoré hlása Robertson a jeho stúpenci, tvrdí, že jestvuje predpoveď, že prorocká Starej zmluvy sa v novom svete zopakujú a povedú k súdному dňu a záverečnej bitke o Armagedon tak, ako to predvída Nový zákon. To je jedným z dôvodov prečo aj pravicovo-konzervatívna časť amerických politikov tak silno podporuje Izrael, lebo podľa nich sú Izraelci a Američania (t.j. pravoverní metodisti) vyvolení boží bojovníci, ktorí musia vlastnými silami prispieť k Armagedonu na Zemi. V súvislosti s vytvorením štátu Izrael v roku 1948 po návrate židov z diaspory sa hovorí, že to bol Boží plán, aby ich priviedol k onej záverečnej bitke, v ktorej sa sily dobra (podľa americkej kresťanskej pravice sú to USA a jej spojenci) stretnú so silami zla. Armagedon povedie k zničeniu Zeme, pretože len to sa môže stať pred príchodom Ježiša, ktorý príde spasť "vyvolených a veriacich". Kresťanská pravica kategoricky vyžaduje od židovských veriacich prijatie kresťanstva, aby sa naplnilo prorocko, a preto aj nájde na tom, že Izrael musia podporovať za každú cenu! Nebezpečenstvo hroziace od kresťanskej pravice a neokonzervatívcov politicky sa prejavujúcich cez vládnu republikánsku stranu tkvie v tom, že svet vidia čiernobielo (dobro - zlo); USA a Izrael považujú za "dobro" a bývalý ZSSR a moslimské krajiny (Irak, Irán, Sýria) za "zlo". Hlavní predstavitelia tohoto prúdu republikánskej strany sú principiálne programovo účelovo konfrontační a nekompromisní v plnení svojich cieľov. Texaský guvernér Bush sa pre ich úlohy stal absolútne najvhodnejším kandidátom, ktorý vo funkcii prezidenta reálne začal horlivo plniť tento plán. Je pravdepodobné, že po porážke Iraku bude skôr či neskôr nasledovať konfrontácia so Sýriou, Iránom, atď. Cieľom je vyprovokovať sily zla k poslednému boju - Armagedonu. Dané skutočnosti poukazujú na to, že súčasní americkí politici sú ponorení hlboko v ahrimanskej ilúzii a neuvedomujú si reálny dopad svojich činov. Na mnohých dnešných čelných predstaviteľov USA, obzvlášť Busha a Rumsfelda, je vnímavejšiemu človekovi oboznámenému s duchovnými skutočnosťami, možné jasne pozorovať ich posadnutosť Ahrimanom, prejavujúcim sa ich rovnakou podobou, mimikou, nehybným prázdnyim stuhnutým výrazom, sekanou ostrou a chladnou rečou a strnulou chôdzou ako robot. Je otázkou, či takýto ľudia ktorých duševnú schránku ovláda Ahriman, a ktorí sú na čele najsilnejšej krajiny s takmer neobmedzenou zbrojnou silou, nepredstavujú pre svet väčšie nebezpečenstvo ako lokálni diktátori proti ktorým bojujú.

Druhou významnou skutočnosťou je nástup Jupitera/Zachariela ako 72-ročného malého ducha času v rokoch 1989-2061. Archanjel Zachariel je okrem iných funkcií aj ochranným duchom Európy a inšpirátorom procesu jej zjednocovania **. Motorom tohoto procesu sú hlavne Francúzsko a Nemecko, krajiny starej Európy, ktoré v minulosti tvorili jadro Franskej ríše. To tvorí paralelu k rokom 463-817 keď tiež vládol Zachariel, ako veľký 354 ročný duch času. V Európe vtedy prebiehal na troskách rímskej kultúry zrod západnej kultúry a vznik nových štátnych útvarov, v čom práve Franská ríša a hlavne Karol Veľký hrali dôležitú úlohu. Franská ríša bola vtedy iniciátorkou zjednocovania sa Európy na princípoch kresťanstva a garantom vzniku a rozvoja stredovekej vzdelanosti a kultúry. Frankovia zastavili úspešný postup moslimov, a tým ochránili Európu. Ďalším menším obdobím vládnutia Zachariela boli

roky 909-981, vtedy tiež prebiehal proces zjednocovania Európy uskutočňovaný rímskym cisárom Otom I. a znovu v rokoch 1485-1557 pokus Karola V. o zjednotenie na katolíckych princípoch. Súčasnú vládu Zachariela je novodobou snahou o zjednotenie Európy spôsobom primeraným aktuálnemu vládncemu vyššiemu duchovi času Michaelovi, t.j. demokratickou cestou. Toto Zacharielske obdobie duchovne viac praje Európe ako USA. Lepšie povedané, vytvára podmienky na využitie potenciálu Európy v tom najlepšom smere v zmysle vývoja sveta. Nato, aby sa tento potenciál aj správne využil a tým sa naplnil zmysel Zachariela, by idea zjednocovania Európy mala spočívať viac na kultúrno-duchovných základoch ako len na spájaní ekonomík a vypočítavaní z toho plynúcich výhod. Správnosť smerovania Európy tak musí byť skúšaná rôznymi spôsobmi. V súčasnosti to bola práve situácia v Iraku, kedy Európa čelila pokusom o vťahnutie do tohoto konfliktu. Tým sa dostala do konfrontácie a morálnej dilemy ako nakladať s hodnotami slobody a globalizácie, všetko atribútmi archanjela Michaela. Práve stará Európa sa tento konflikt, do ktorého je prostredníctvom USA vťahovaná Ahrimanom, snažila riešiť múdrosťou, čo je atribútom Zachariela a nie silovým spôsobom ako USA. Ak by sa totiž podarilo vtiahnuť celú Európu do konfliktu znamenalo by to diskreditáciu hodnôt, ktoré má reprezentovať a dlhodobé problémy zo strany islamských teroristov, čo by veľmi skomplikovalo proces zjednocovania. Z tohoto pohľadu pokladám správanie reprezentantov Francúzska a Nemecka za veľmi pozitívne. Či už konali jej predstavitelia vedome, alebo len sledovali svoje politické záujmy nie je dôležité. Dôležité je, že správne nasledovali impulzy svojich národných duší a tak sa dobre zhostili svojej úlohy v zmysle ich funkcie budovateľov a ochrancov EÚ. Práve týmto svojím zásadným postojom snažiacim sa nezaťahovať Európu do konfliktu s Irakom a s krajinami Blízkeho Východu vôbec, znovu ako v dobách franskej ríše, skutočne *ochraňujú* a to práve nenásilným spôsobom celú Európu, vrátane strednej, pred hrozbou islamského teroru. Francúzsko tým čiastočne spláca aj svoj dlh za Mníchovskú zradu, ktorej sa dopustilo voči ČSR. Je zaujímavé že Chirac aj Shroeder našli vnútornú silu postaviť sa voči vôli USA, čo môže svedčiť o uvedomovaní si niektorých vplyvných kruhov Európy o duchovne vhodnom momente umožňujúcim práve teraz presadenie pozície Európy vo svete. Je smutné, že krajiny strednej Európy, ktoré by mali byť práve najväčším duchovným prínosom pre zjednotenú Európu, sa dištancujú od starej Európy a úplne mylne sa prikláňajú na stranu Ahrimana, ktorému sa takto podarilo rozdeliť Európu. Irak bol len prvou skúškou sily jednoty Európy a už tu sa ukázali také vážne rozpory. Hlbšie spájať sa politicky súčasne s USA aj s EU sa už dnes jednoducho nedá. Je to umelé spojenie, ktoré malo doteraz svoje určité opodstatnenie, no od nástupu Zachariela je otázka naozaj z duchovného hľadiska postavená tak, že buď s USA alebo s Európou. Pritom aj NATO stráca svoje opodstatnenie a úsilie by malo byť zamerané na vytváranie vlastnej európskej armády (čo sa už začalo diať). Snahou sedieť súčasne na dvoch stoličkách sa stávame brzdou Zacharielovi. História nás poučuje, že ignorovanie potrieb ducha času a nepochopenie svojej národnej úlohy v svetovom dianí, spúšťa sily osudu smerom k problémom a nešťastiam. Preto je lepšie pre nás ako národy strednej Európy si tieto veci správne uvedomovať a podľa toho konať, aby sme neboli prekážkou, ale pomocou vyššej vôle .

Treťou skutočnosťou, ktorá súvisí s našou témou, je postoj katolíckej cirkvi k vojne v Iraku. Dobré je známy oficiálny nesúhlas katolíckej cirkvi s vojnou v Iraku, zhodujúci sa s postojmi Francúzska a Nemecka. Nie je to náhoda, ale sú za tým hlbšie súvislosti. Katolícka cirkev, lepšie povedané jej vnútorne tajné vedenie, si napriek vonkajšiemu odmietaniu antropozofie a rosekrucianskeho kresťanstva, uvedomuje pôsobenie duchovných bytostí času v dejinách ľudstva *** a vie, že teraz je znovu vhodná doba pre zjednotenie Európy. Samozrejme, že na rozdiel od európskych socialistov a liberálov, hoci aj títo prostredníctvom slobodomurárskych lóží naplňujú tento ideál, chce katolícka cirkev túto zjednotenú Európu vybudovať na

kresťanských princípoch, ako tomu bolo už v minulosti. No medzi tým sa kresťanstvo ako aj duchové členenie človeka zmenilo. Od 15. storočia sa začala vyvíjať duša vedomá, ktorá u človeka súvisí so schopnosťou dospieť individuálnym poznaním k vlastnému svetonázoru vo všetkých otázkach hospodárskeho, kultúrneho ale aj duchovného života. Ľudia už nemôžu a ani nechcú byť slepo vedení za ručičku ako malé deti, matkou cirkvou. Preto Európa by mala síce byť zjednotená na kresťanských princípoch, ale nie už v zmysle katolíckizmu, ale ezoterného kresťanstva, v takej podobe ako to predkladá Antropozofia a duchovná veda, čiže ako vnútorne uvedomovaná živá sila poznania, správnym spôsobom aplikovaná do praktického života. Odpor voči vojne v Iraku je tak katolíckou cirkvou ponímaný ako bojom za kresťanskú Európu a zároveň bojom proti liberalizmu na jednej strane, a protestantskému anglosaskému vplyvu na strane druhej. V ešte užšom zmysle ide o boj katolíckych lóži (napr. Maltský rád, Rád nemeckých rytierov) v účelovom spojení s klasickými slobodomurárskymi lóžami, zdanlivo dlhodobostojacimi v opozícii voči katolíckej cirkvi, voči protestantským anglosaským lóžam. Tu si treba uvedomiť, že všetci politici na západe sa k moci dostávajú prostredníctvom lóži, ktoré treba vnímať ako elitné kluby združujúce najvplyvnejších, najbohatších a najvzdelanejších ľudí spoločnosti, združených za účelom dosahovania svojich spoločenských cieľov. Tento spôsob je normálnou súčasťou západného spôsobu uskutočňovania praktickej politiky. Všetky správne aj nesprávne rozhodnutia sú týmto spôsobom presadzované do praktickej politiky, pričom vedenia lóži majú ešte užšie vedenia, sledujúce vlastné plány a vízie, a hierarchia tak pokračuje ďalej. V najužšom vedení lóži a rádov sa stretávajú ľudia riadiaci rôznorodé a niekedy aj zdanlivo proti sebe stojace záujmové zoskupenia. Rozhodnutia lóži sú pre politikov združených v týchto lóžach zaväzujúcejšie než záujmy vlastného národa, alebo strany. Napríklad britského premiéra Tonyho Blaira spája s americkým prezidentom Bushom lóžové bratstvo, preto je aj napriek veľkému odporu vo vlastnej strane a krajine, jeho tak horlivým spojencom. Katolícke kruhy spolu s francúzskymi a nemeckými, vidia v týchto anglosaských lóžach príčinu a nebezpečenstvo fundamentalizácie USA, čo by v spojení s ich mocenskou silou znamenalo veľké nebezpečenstvo pre európske hodnoty. Preto vyvíjajú iniciatívy proti týmto vplyvom všetkými spôsobmi s prostriedkami. Protestantské kruhy USA to zase vidia presne opačne a pápežské kresťanstvo považujú za spojenca Satana, ktorým je pre nich aj Islam a iné náboženstvá.

Z týchto troch skutočností vyplývajú nasledujúce závery: Dobytím Iraku sa situácia na Blízkom východe ešte viac destabilizuje a arabský terorizmus bude len silnieť. Pre USA táto vojna nebude znamenať žiadne hospodárske zotavenie skôr naopak, ekonomika aj dolár bude naďalej klesať. Vnútorne problémy USA budú narastať, riešiť sa budú ešte väčším okresávaním zbytku amerických demokratických slobôd, čo môže naznačiť ich smerovanie k totalitnému štátu. Pre krajiny strednej Európy je ich postavenie sa na nesprávnu stranu napriek názoru väčšiny jej obyvateľov zaťažujúcou duchovnou okolnosťou. Na Slovensku zo strán vládnej koalície bola jedine KDH práve z dôvodov napojenia strany na inštrukcie katolíckych kruhov proti vyslaniu slovenských vojakov do Iraku. Z tohoto pohľadu je tiež jasnejšia aj aktivita člena rádu nemeckých rytierov J. Čarnogurského v jeho podpore referenda o NATO. Pre Slovensko, ale aj ostatné krajiny strednej Európy by bolo prínosnejšie, keby sme sa politicky orientovali viac na Francúzsko a Nemecko ako USA, a snažili sa ich politický podporovať napríklad aj v budovaní európskych bezpečnostných síl. Je pravdepodobné, že v horizonte 100 rokov sa Európa bude politicky, ekonomicky a spoločensky čoraz viac vzdávať USA. Úlohou krajín strednej Európy bude dať do konca vlády Zachariela, zjednotenej Európe impulz slovanskej duchovnej vedy v podobe sofiológie, ktorá môže západom vytvorenej forme EÚ dať duchovný obsah a zmysel. Západná

Európa pracuje na fyzickom tele EÚ, od nás sa čaká, že budeme na jej duševnom. Od toho do akej miery to uskutočníme, závisí ďalší osud celej Európy.

** Bližšie podrobnosti k periódam vládnutí jednotlivých duchov času ako aj ich charakteristiky sú uvedené v knihe „Angelológia dejín“ od Dr. Emila Páleša.*

*** Podrobnosti sú tiež uvedené v „ Angelológii dejín“*

**** Je paradoxom, že zakladateľom učenia o hierarchiách anjelov bol cirkvou uznávaný Tomáš Akvinský a náuku o duchoch času paradoxne napriek zúriacej inkvizícii rozpracoval a oficiálne vydal v 16. storočí, katolícky opát Johannes Trithemius, ktorý bol aj duchovným učiteľom Cornelia Agrippu a Paracelsusa.*